

chunków, wymienionych w art. 1, kwot w wysokości co najmniej 1/10 części sald kredytowych, ustalonych na dzień wejścia w życie dekretu niniejszego, z tym że kwoty do zł 500.— winny być wypłacane na żądanie w całości choćby przewyższały 1/10 części tych sald, jeżeli warunki umowne nie przewidują mniejszej normy wypłaty.

Art. 3. (1) Dozwolone są wypłaty z rachunków wkładów (art. 1) bez ograniczeń:

- 1) z kwot wpłaconych w gotowiźnie po wejściu w życie dekretu niniejszego;
- 2) z kwot, którymi dysponują instytucje prawa publicznego, związki samorządu terytorialnego, stowarzyszenia wyższej użyteczności publicznej i zakłady opieki społecznej;
- 3) na cele i zobowiązania oparte na tytułach publicznoprawnych;
- 4) na inne cele i zobowiązania, oznaczone przez Ministra Skarbu.

(2) Wypłaty, wymienione w ust. (1) pkt 3, mogą być dokonywane jedynie na podstawie pisemnych dowodów, uzasadniających celowość i potrzebę tych wypłat. Instytucje, dokonywające wypłat, obowiązane są do przechowywania właściwych dowodów i okazywania ich przy kontroli.

Art. 4. Upoważnia się Ministra Skarbu do oznaczania w razie potrzeby według swobodnego uznania dni, w których wypłaty, wymienione w art. 2, mogą być dokonywane, wysokości tych wypłat, obszarów terytorialnych, na których wypłaty powyższe mogą być wstrzymywane oraz do ustalania wszelkich innych warunków tych wypłat.

Art. 5. (1) Kto wbrew przepisom dekretu niniejszego lub rozporządzeń na jego podstawie wydanych dokonywa albo poleca dokonać wypłaty, podlega karze aresztu i grzywny, albo jednej z tych kar.

(2) Jeżeli wypłata nie przekracza tysiąca złotych, sprawca podlega karze aresztu do 2 lat

i grzywny do 20.000 złotych, albo jednej z tych kar.

(3) Jeżeli sprawca popełni przestępstwo, określone w ust. (1) lub (2), z chęci zysku, podlega karze więzienia do 5 lat i grzywny.

(4) Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do roku i grzywny do 10.000 złotych albo jednej z tych kar.

(5) Karom, przewidzianym w poprzedzających ustępach, podlegają również osoby upoważnione do rozstrzygnięcia o działalności przedsiębiorstwa bankowego lub instytucji kredytowej, które, dowiedziawszy się o zamiarze popełnienia przestępstwa określonego w artykule niniejszym przez pracownika danego przedsiębiorstwa lub instytucji, — nie starały się zapobiec jego popełnieniu lub powstaniu skutku przestępnego.

Art. 6. (1) Kto za pomocą wprowadzenia w błąd lub wyzyskania błędu wyłudza od przedsiębiorstwa bankowego lub instytucji kredytowej wypłatę, zabronioną z mocy przepisów dekretu niniejszego lub rozporządzeń na jego podstawie wydanych, podlega karze aresztu i grzywny albo jednej z tych kar.

(2) Jeżeli wypłata nie przekracza tysiąca złotych, sprawca podlega karze aresztu do 2 lat i grzywny do 20.000 złotych albo jednej z tych kar.

Art. 7. Sprawy o przestępstwa, określone w art. 5 i 6, należą do właściwości sądu okręgowego.

Art. 8. Ustalony w art. 1 okres wstrzymania wypłat może być przez Ministra Skarbu przedłużany w drodze rozporządzeń.

Art. 9. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

552

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 2 września 1939 r.

w sprawie zawieszenia na czas trwania stanu wojennego mocy obowiązującej niektórych przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych.

Na podstawie art. 79 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. Na czas trwania stanu wojennego zawiesza się moc obowiązującą art. 36 rozpo-

ządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509).

Art. 2. Podczas trwania stanu wojennego zobowiązania pieniężne wszelkiego rodzaju wyrażone w złotych w złocie płatne są w złotych w stosunku: jeden złoty w złocie równy jednemu złotemu.

Art. 3. 1. We wszystkich przypadkach, gdy zastrzeżenie o płatności wierzytelności zagranicznymi monetami złotymi lub według równowartości złota w zagranicznej jednostce pieniężnej jest ważne w myśl przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509), a wierzytelność ta jest płatna na obszarze Państwa Polskiego, dłużnik może podczas trwania stanu wojennego zapłacić ją pieniędzmi polskimi według równowartości nominalnej kwoty zagranicznych jednostek pieniężnych, w których dana wierzytelność została wyrażona wprost lub też w sposób pośredni w następstwie zastrzeżenia o środkach lub sposobie jej zapłaty.

2. Dzień, z którego kurs zagranicznych jednostek pieniężnych przyjmuje się za podstawę do obliczenia w pieniądzu polskim równowartości objętych przepisem ustępu poprzedzającego wierzytelności, określają przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509).

Art. 4. 1. W zawieranych podczas trwania stanu wojennego umowach zapłata za świadczenia może być określana tylko w złotych.

2. Umowy zawarte wbrew przepisowi ustępu poprzedzającego i określające zapłatę za świadczenia w walucie zagranicznej lub w stosunku do innego niż pieniądz miernika wartości, są z samego prawa nieważne.

3. Przepis artykułu niniejszego stosuje się do umów, zawieranych pomiędzy stronami mającymi miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, zaś do umów o sprzedaż, najem lub dzierżawę nieruchomości położonych w kraju — bez względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę stron.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Sładkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

553

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 2 września 1939 r.

o amnestii.

Na podstawie art. 79 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. 1. Puszczą się w niepamięć i przebacza popełnione przed dniem 31 sierpnia 1939 r.:

- 1) wykroczenia zwykłe;
- 2) wykroczenia skarbowe;
- 3) przestępstwa podatkowe, za które grozi w myśl ustawy kara nie wyższa niż 3.000 złotych grzywny.

2. Puszczą się w niepamięć i przebacza popełnione przed dniem 31 sierpnia 1939 r. przestępstwa, określone:

- 1) w art. 43, 45, 46 i 47 kodeksu karnego wojskowego, jeżeli sprawca nie zbiegł poza granice Państwa i przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu znalazł się w rozporządzeniu władzy celem uregulowania swego stosunku do służby wojskowej;
- 2) w art. 44 § 2 kodeksu karnego wojskowego, oraz w art. 173 ust. (1) lit. a) lub ust. (2) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r.

o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220), jeżeli sprawca przed dniem wejścia w życie niniejszego dekretu znalazł się w rozporządzeniu władzy celem uregulowania swego stosunku do służby wojskowej.

3. W sprawach o przestępstwa, określone w ust. 1 i 2, nie wszczyna się postępowania, wszczęte postępowanie podlega umorzeniu, kary w całości lub w części niewykonane oraz nieściągnięte koszty sądowe i nawiązki darowuje się; prawomocne orzeczenie co do przypadku przedmiotów i narzędzi przestępstwa podlega jednak wykonaniu, jak również można orzec przepadek tytułem środka zabezpieczającego.

Art. 2. W sprawach o zbrodnie i występki, które popełnione zostały przed dniem 31 sierpnia 1939 r. oraz należą do właściwości sądów powszechnych i wojskowych:

- 1) darowuje się kary grzywny oraz kary pozbawienia wolności orzeczone w rozmiarze nie powyżej roku;